

МЕТОДИКА СТУДІЮВАННЯ КУРСУ «АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ» У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

METHODOLOGY OF STUDYING THE COURSE “TOPICAL ISSUES OF INTERNATIONAL POLITICS” IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS OF UKRAINE

Постельжук О.П.,

*кандидат історичних наук,
доцент кафедри політичних наук*

Рівненського державного гуманітарного університету

Валюх Л.І.,

*кандидат історичних наук,
доцент кафедри політичних наук*

Рівненського державного гуманітарного університету

Постельжук Я.В.,

аспірантка кафедри політичних наук

Рівненського державного гуманітарного університету

У дослідженні висвітлено методику викладання навчального курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики» майбутнім магістрам-політологам. Він є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми підготовки магістрів-політологів за освітньою програмою Політологія на кафедрі політичних наук у Рівненському державному гуманітарному університеті (РДГУ).

Вивчення навчального курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики» допомагає системно впроваджувати моделі модерної політологічної освіти, яка цілеспрямована на передачу важливої міжнародної інформації соціально-політичного характеру. Вивчаючи курс «Актуальні проблеми міжнародної політики» як дисципліну, магістри-політологи освоюють ключові методики фактологічного аналізу, знайомляться з технікою обробки складної інформації, навчаються працювати з великим масивом англійських даних, критично оцінювати матеріал в іноземних ЗМІ, вчать виконувати звіти та наукові реферати, самостійно писати політологічні есе і виступати з науковими аналітичними доповідями з міжнародної проблематики.

Для посилення науково-аналітичних і професійних компетентностей у контексті цілковитого засвоєння знань політологами-магістрами, потрібно використовувати інструментарій та методологію теоретичного аналізу, SWOT-аналіз, Content-аналіз, проводити системний моніторинг (Internet-блогів, міжнародних форумів, соціальних мереж) тощо. Завершуючи студіювання курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики», магістри-політологи апробують результати свого навчання у різних наукових журналах, або стають учасниками однієї з регіональних конференцій.

З'ясовано, що у зв'язку з новітніми стандартами та вимогами до фахівців-політологів, основною вимогою до викладачів є застосування нестандартних методів під час навчання, з метою забезпечення розвитку критичного мислення та креативності у здобувачів освіти, які мають бути конкурентоздатними на сучасному ринку праці.

Ключові слова: методологія, навчальний курс, актуальні проблеми, міжнародна політика, транснаціональна політика, міжнародні відносини, політологи, магістри, здобувачі вищої освіти.

The study highlights the methodology of teaching the course “Current Issues of International Politics” to future masters of political science. It is a mandatory component of the educational and professional programme for Master of Political Science students in the educational programme Political Science at the Department of Political Science at Rivne State Humanities University (RSHU).

Studying the course “Actual Problems of International Politics” helps to systematically implement models of modern political science education, which is aimed at transmitting important international information of a socio-political nature. By studying the course “Current Issues in International Politics” as a discipline, master's students in political science master key methods of factual analysis, learn techniques for processing complex information, learn to work with a large array of English-language data, critically evaluate material in foreign media, learn to prepare reports and scientific abstracts, write political science essays and deliver scientific analytical reports on international issues.

In order to strengthen scientific, analytical and professional competences in the context of the complete assimilation of knowledge by political scientists, master's students should use the tools and methodology of theoretical analysis, SWOT-analysis, Content-analysis, systematic monitoring (Internet blogs, international forums, social networks), etc. Upon completion of the course “Current Issues in International Politics”, political science masters test the results of their studies in various scientific journals or become participants in one of the regional conferences.

It is found that in connection with the latest standards and requirements for political scientists, the main requirement for teachers is the use of non-standard methods in teaching, in order to ensure the development of critical thinking and creativity in students who must be competitive in the modern labour market.

Key words: methodology, training course, topical issues, international politics, transnational politics, international relations, political scientists, masters, higher education students.

Постановка проблеми. Трансформація сучасної системи міжнародних відносин, спонукає науково-педагогічних працівників українських закладів вищої освіти до адаптивного впровадження міжнародних курсів. Оскільки, відкидаючи прогресивні академічні парадигми еволюційності освіти, неможливо оволодіти практичним умінням здобути універсальні навички, які в подальшому всіяко сприяють реалізації успішної кар'єри й допомогатимуть підвищенню професійної кваліфікації випускників закладів вищої освіти (ЗВО) з політологічною направленістю, враховуючи швидкий технологічний прогрес. Предметне поле курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики» сфокусоване в академічному контурі, який дозволяє оволодіти знаннями в області реалізації регіональної, міжнародної чи транснаціональної політики, зрозуміти специфіку процесу підготовки кадрів глобального рівня й особливості діяльності інститутів світової політики (як і їх фінансових, політичних й економічних можливостей), а також інституціональної взаємодії останніх на державному, національному чи дипломатичному рівнях.

Формування інструментальних аналітично-організаційних компетентностей у магістра-політолога й активізація його наукової активності в міжнародно-політичній сфері (як і оволодіння ним іноземними мовами, зокрема англійською та німецькою) є обов'язковою передумовою для гарантування його подальшої успішної реалізації. Тому, цілком раціональним бачиться якісний процес підготовки до такої практичної роботи у здобувачів (магістерського) рівня за спеціальністю 052 Політологія у час його підготовки в ЗВО. Дисципліна «Актуальні проблеми міжнародної політики» є обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми підготовки магістрів за спеціальністю 052 Політологія. Очевидним є той факт, що інтеграція політолога у процес вивчення особливостей міжнародної політики, надає потенційну можливість здобувачеві вищої освіти стати ефективним фахівцем-аналітиком.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Специфіка якісної підготовки політологів-магістрів у закладах вищої освіти є складним процесом і потребує системного дослідження вітчизняної та зарубіжної джерелознавчої бази. Наприклад, серед українських вчених (дослідження яких в області міжнародної політики є важливими з точки зору їх предметно-концептуальної наповненості), варто відзначити наукові праці Вовк Р. [1], Герасимчук Т. [2], Гольцова А. [3], Дещинського Л. [4], Шкуратенко А. [5], Шпакович О. [6], Брусилівської О. [7], Кононенко С. [8], Гелд Д. [9] й інших робіт міжнародної направленості сучасних вчених. Особливо цінним є зарубіжний академічний

«корпус», що представлений працями Бжезинського З. [10], Gilpin R. [11], Brzezinski Zb. [12], Huntington S. [13] та ін.

Окремі з них не лише ґрунтовно вивчали міжнародну політику, але й були безпосередніми архітекторами її політичної та інституціональної трансформації, як наприклад, Г. Кіссінджер [14]. Ознайомлення з науковими роботами політиків міжнародного рівня, має принципово важливе значення для магістра-політолога в процесі його навчання за освітньою програмою «Політологія».

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є означення методологічних особливостей студіювання дисципліни «Актуальні проблеми міжнародної політики» для здобувачів-магістрів вищої освіти за спеціальністю 052 Політологія. Завданням – висвітлення послідовності оволодіння майбутніми політологами інструментами здобуття нових знань і навичок у сфері сучасної міжнародної політики.

Виклад основного матеріалу. Студіювання курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики» магістрам-політологам у закладах вищої освіти України, сприяє оволодінню новітніми компетентностями, які вони здобувають для об'єктивного оцінювання діяльності глобальних інститутів світової політики (при ознайомленні, наприклад з доповідями міжнародного рівня) в законодавчій, соціально-економічній та інших сферах міжнародної діяльності, відточуючи вміння прогнозувати можливі міжнародні політичні конфлікти і кризи, формувати здатність фахової інтерпретації міжнародних нормативно-правових актів, необхідного етимологічного й понятійного апарату. Політологи системно розширюють власні знання у міжнародній й політико-дипломатичній сфері, вчать здійснювати комплексний аналіз світових політичних подій на локальному та глобальному рівнях, підвищуючи власну медійну грамотність у сфері публічної політики та інформаційної гігієни.

Засвоєння такого навчального курсу стане у нагоді фахівцю-політологу в класифікації міжнародних організацій [15, с. 581], вмінні практично застосувати інформаційні та комунікаційні технології для презентації міжнародної інформації, проводити пошук, обробку та аналіз даних з англійських джерел, репрезентативно представляти свої інтелектуальні нароби засобом масової інформації (ЗМІ), експертам з міжнародної політики тощо. Кристалізація таких методологічних навичок допомагає їм комплексно розуміти політичну сутність міжнародної політики, предметно освоювати вміння послуговуватися різним діапазоном сучасних міжнародних понять, використовувати методи політичної науки в аналізі міждержавних відносин або зовнішньої політики національних держав, а також об'єктивно орієнтуватися у тон-

коща транснаціональної політики, її фінансових, економічних й військових аспектах.

Політологи-магістри навчаються моделювати візії для інтерпретації специфіки сучасної політики світового рівня, фахово викладати соціально-поведінкові (спеціалізовані) дисципліни дотримуючись високих стандартів європейської освіти, комплексно розуміти специфіку своєї професійної діяльності й залишатися конкурентним в політичному консалтингу та на ринку праці в Україні загалом.

Студіюючи курс «Актуальні проблеми міжнародної політики», здобувачі-магістри універсализують вміння критично інтерпретувати діяльність міжнародних організацій та її правових [під] суб'єктів, досліджують особливості міжнародної політики у національній, політичній та інформаційній сфері, детально аналізують [Пан]європейську політику, прогнозуючи можливі загрози для політико-правової міжнародної системи з боку імперського та релігійного (новітнього/догматичного) екзистенціалізму. Інтегруючись у новітню теоретичну та прикладну політичну науку, магістри-політологи оволодівають сучасними методами наукового дослідження в області воєнної політики (як дипломатичного управлінського інструменту), вчать розумітися в поняттях конвергентних технологій і впливу технократії на глобальну політику, економіку та академічну освіту, поетапно (системно) вдосконалювати новітню техніку об'єктивного аналізу діяльності транснаціональних корпорацій та фінансово-промислових груп (як провідних гравців глобальної політики сучасного світу). Здобувачі-магістри навчаються працювати з поняттям світове «політичне лідерство та економічна гегемонія», критично (та всебічно) оцінюючи різні моделі міжнародного співробітництва й трансатлантичного військового партнерства в парадигмі «Четвертої промислової революції» тощо.

Вкрай важливим для них є чітке розуміння етапності вивчення сучасної міжнародної політики, що складається з декількох рівнів: 1) правильності означення предмету власного дослідження; 2) ґрунтового вивчення категоріального апарату й нормативно-правової бази; 3) добору сучасних західних методик та інструментів дослідження та практичного оволодіння ними; 4) обробки даних, їх всебічний й глибокий аналіз; 5) аналітичне масштабування; 6) артикуляція об'єктивних систематизованих фактів і висновків; 7) вироблення академічної (сучасної) національної моделі політичного аналізу в сфері міжнародної політики.

Якісне студіювання курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики», створює можливість магістру-політологу здобути необхідні компетентності, які закладаються викладачем в освітньо-професійній програмі [16, с. 3]. Серед

них, наприклад, загальні, що означають здобуття ними ключових знань в предметній області й розуміння професійної сутності політолога-міжнародника, а також можливості бути об'єктивним, вміло володіючи комунікаційним компонентом опираючись на новітню інформаційну базу. Важливою також є спроможність до безперервності самоосвіти й набуття політичної ментальності (володіти здатністю культивувати політологічне мисленням концептуального характеру під раціональним маркером) для примноження національних, інституціональних і цивілізаційних цінностей в Україні.

Спеціальні, необхідні в області практичної політики в міжнародній сфері для фахової «експлуатації» понятійних, категоріальних, аналітичних й інших практичних компетентностей. Це створює стійку освітню базу для методологічної еволюції прикладного політологічного інструментарію в контексті освоєння емпіричної бази, глобальних і регіональних студій, політичної та економічної теорії, розуміння специфіки реалізації світової дипломатії, зрештою ідейної апологетики її політичних акторів. Здобуття таких академічних компетентностей, дозволяє якісно реалізуватися політологу як професійному менеджеру, навик якого базуватимуться виключно на системній аналітиці, а це дозволяє надати якісні консультаційні, організаційні чи дорадчі послуги політичного характеру.

Дисципліна «Актуальні проблеми міжнародної політики» також забезпечує виконання задекларованих науко-освітніх завдань: 1) усестороннього освоєння сфери сучасної міжнародної політики; 2) становлення в політологів сучасних етичних (цивілізаційних) атрибутів і практик; 3) вироблення західного типу мислення, його модернізація (ідеологічна трансформація та всеосяжна абстракція [пост]радянського); 4) фахова компетентність і науково-дослідна еластичність; 5) спроможність до політичного (конкурентного) аутсорсингу; 6) публічна демонстрація інноваційного (ринкового) мислення; 7) каналізація маніпулятивних інформаційних і кібертехнологій [16, с. 10].

Архіважливим фактором ефективності студіювання курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики» є поетапна інтеграція магістрантів до сучасних західних академічних студій, що безпосередньо стосуються економічної дипломатії (як інструменту дерегуляції європейської та глобальної політики) [17, р. 472], світової безпекової політики (досліджень, що сфокусовані на транснаціональній злочинності та міжнародному тероризмі, як проблемі (в яких аналізується значення і роль приватних військових компаній в гібридних (локальних) «енергетичних війнах» тощо), реалізації політики (під егідою транснаціональних еліт, корпоративних структур і держав гегемонів) під

трендом «Новий світовий порядок» тощо. Значущим є також вироблення ним методології пізнання поняття глобального та національного інтересу, розуміння архітектури міжнародної безпеки, форм і засобів транснаціонального лобізму, опанування навиків досліджень у сфері гендерної рівності, демократичних прав і свобод людини, бінарних політичних систем, міграційної політики та політики у сфері релігії й штучного інтелекту (ШІ).

Політолог-магістр, який зорієнтований наявною освітньою програмою на вивчення сучасної міжнародної політики, формуватиме свої компетентності під час виконання наступних вимог: 1) здійснення системного збору інформації; 2) апробує власну експертну аналітику в науковому виданні; 3) підготує реферат чи політичне есе; 4) безпосередньої участі у заходах міжнародного рівня; 5) ведення фахових політичних дебатів; 6) здійснення ряду прикладних досліджень [16, с. 16–17].

Результативність комплексної діагностики проблем у міжнародній сфері, залежить від методології здійснення політичного аналізу, що може реалізуватися магістром-політологом за допомогою аналітичного конструювання й політичного прогнозування, застосовуючи універсальні методи сучасних наукових досліджень. Реалізація таких завдань, можлива лише у разі набуття політологами практичного досвіду у предметній сфері через покращення дослідницьких та практичних навичок, а також збір, обробку й аналіз міжнародних (академічних) кейсів. Принципово важливим є долучення здобувача до грантових можливостей, що формує здатність швидко реплікувати західні наукові підходи в контексті здійснення різних досліджень. Оскільки, грантові програми глибоко взаємодіють із новітніми апробативними механізмами, відкриваючи академічні можливості щодо присутності на міжнародних круглих столах, конференціях, семінарах. Критично важливим є і фактор самоосвіти, коли магістри не чекають допомоги від представників сучасної науки, які часто не володіють вродженими навичками об'єктивного аналізу (на відміну від постмілениалів).

Об'єктивна абсорбція різних міжнародних фактів крізь призму самоосвіти є теж архіважливою, оскільки продукує кращу ефективність засвоєння знань, ніж аудиторний диспут. Тому, посилення контролю над результатами самостійної роботи політологів-магістрів, активує неklasичні підходи щодо навчального процесу в контексті їхнього аргументованого/публічного захисту. Інформаційно-прикладна направленість майбутніх політологів має ключове значення, оскільки їхня інструментальна база та прикладні компетентності, формуватимуться під «ідейним» маркером інформаційних кейсів, які вони здатні віднайти та опрацювати.

Важливим є постійний моніторинг якості зростання знань у магістрів-політологів на персональному рівні. Тому системний контроль прикладних здібностей останніх з боку викладача, а також аналіз виконаних ними самостійних завдань у контексті існуючої кредитно-модульної системи, створює перспективу поетапного нарощування методологічного механізму в контексті інструментальної корекції освітньої траєкторії студентів. Важливість доповнення практичних занять результатами самостійної та науково-дослідної роботи в контексті теоретичної концептуалізації міжнародних даних, сигналізуватиме викладачеві про рівень готовності магістрів-політологів справлятися з поставленими додатковими завданнями, демонструючи виконавчу дисципліну та психологічну стійкість. Відсутність тотожності й дубляжу в самостійних і практичних завданнях з курсу, активує та масштабує процес самостійного опрацювання матеріалу, а також набуття політологом-магістром універсальних і практичних навиків для наукової роботи [16, с. 16].

Слід зазначити, що більшість інформаційних кейсів міжнародного рівня, можуть бути об'єктивно проаналізовані потенційним магістром лише у тому випадку, якщо останній володіє необхідним алгоритмом розуміння всього інформаційного комплексу і форми його ідейно-засадничої структури, а також специфікою управлінської архітектури для реалізації міжнародної політики. Оскільки, складність та «закритість» міжнародних відносин і кібертехнології (в контексті розуміння намірів діяльності її політичних акторів), не дозволяють швидко спростити процес наукового дослідження міжнародної, функціонально-інституціональної суті, як і її геополітичної направленості.

Очевидно, що здійснення здобувачами освіти такого типу завдань, всіляко сприяє розширенню їх організаційно-прикладного світогляду, формуючи механізми критичного мислення. Це значно полегшує будь-яку науково-дослідну роботу, адже швидко формує необхідні навички для самоорганізації в процесі реалізації різних досліджень, застосовуючи західні аналітичні методики та спеціальні методи політичної науки в Україні загалом. Кваліфікованість магістра-політолога в міжнародній сфері є ключовим фактором для становлення універсального спеціаліста, що здатен розглядати політичний процес на різних рівнях.

Правильність обрання методик студіювання курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики», допоможе потенційному політологу зорієнтуватися в правильності обрання ним теми дипломного дослідження. Глибоко засвоївши навчальну дисципліну, здобувач легко складе структуру дипломної роботи, сформулює мету і завдання політичного дослідження використавши означену дослідницьку

алгоритмію та інструментарій. Водночас для того, щоб дипломна робота була написана на високому рівні, не слід забувати про практичну, емпіричну та теоретичну частини, а також якісь усіх узагальнених висновків. Візуальна презентативність результатів дослідження, теж відіграє особливе значення в контексті об'єктивного оцінювання наукової роботи магістра викладачем [16, с. 38].

Основоположним принципом в організації роботи зі здобувачем освітнього рівня магістр є методологічна послідовність, яка направлена на вироблення у нього навиків послідовного застосування новітніх підходів і методів досліджень. Серед них, наприклад, комплексний і порівняльний аналіз джерел і літератури, а також метод експериментального спостереження. Сучасний політолог має освоїти механіку прикладних досліджень, враховуючи фактуру емпіричної (міжнародної) складової. Засвоївши необхідні навички у сфері наукових методик, він зможе значно розширити свої можливості в області системної аналітики. Зокрема здійснювати аналіз амбівалентних концептуальних моделей щодо форм трансформацій інститутів світової політики, органів державного управління та будівництва, транснаціональної та трансатлантичної політики тощо.

Студіюючи курс «Актуальні проблеми міжнародної політики», необхідно зосереджувати увагу здобувача на предметній складовій (інколи, штучно звужуючи означене програмою проблемне поле), фокусуючи увагу на здобутих результатах. Це дозволить (майбутньому) політологу здійснювати комплексну оцінку об'єму проведеної ним (за певний час) дослідної роботи в контексті його результативності. Важливою є автономність, академічна свобода та мобільність, яка гарантує необхідну наукову валідність. Саме вміння визначати необхідні інструментальні механізми для проведення наукових здобутків, означає рівень засвоєння набутих ним компетенцій.

Значущим фактором для цілковитого засвоєння навчальної дисципліни (при виборі інструментів і методів дослідної роботи) політологом є вироблення вмінь щодо застосування гіпотетичного мислення та означення причинно-наслідкових зв'язків. Для цього варто використовувати сучасні методи Swot-аналізу, Content-аналізу, системного моніторингу й експертної оцінки та ін. Спроможність обробки великого масиву даних, створює алгоритм достатності для доцільності використання й інших методів прикладного характеру (наприклад, моніторингу соціальних мереж, організації групових експертних опитувань через анкетування тощо). Тому, джерелознавча різносторонність і методологічно-інструментальна комбінаторика, виступають основоположними принципами кількісно-якісних характеристик процесу дослідження даних. Це принципово важливо для написання наукових статей, есе та рефератів, адже їхнє предметне поле має відповідати ключовим засадничим завданням і освітній меті курсу.

Висновки. Отже, при студіюванні курсу «Актуальні проблеми міжнародної політики», основоположним завданням викладача є формування у здобувача аналітичних та організаційних компетентностей з метою створення можливостей якісно здійснювати ним обробку даних і аналіз міжнародно-політичної сфери. Водночас, новітні стандарти та вимоги до таких спеціалістів, які, насамперед, мають бути здатні мислити критично й водночас залишатися креативними на ринку праці, вимагає від професорсько-викладацького складу нестандартних підходів у процесі їхньої підготовки. Результативність і компетентність дипломованого політолога (як і його практичні вміння та освітні навички), відображатимуть модель методологічної траєкторії в контексті обраних лектором підходів щодо викладання таких навчальних курсів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Вовк Р. В. Моделювання міжнародних відносин: навчальний посібник. Київ : Знання, 2012. 246 с.
2. Герасимчук Т. Ф. Теоретико-концептуальні основи та методи дослідження міжнародних відносин. *Український історичний журнал*. 2006. № 5. С. 186–199.
3. Гольцов А. Г. Лідерство та гегемонія в геостратегії неформальних неоімперій. *Актуальні проблеми міжнародних відносин. Збірник наукових праць*. Вип. 130. К. 2017. С. 39–49.
4. Дециньський Л. Є. Міжнародні відносини України: історія і сучасність: у 2 ч. Львів : Бескид Біт, 2004. Ч. 2. 320 с.
5. Шкуратенко О. В. Україна у системі міжнародних відносин 40–60-х років ХХ ст. (історико-правовий аспект). *Порівняльно-правові дослідження*. 2011. № 1. С. 148–156.
6. Шпакович О. Місце міжнародних організацій у сучасній системі міжнародних відносин. *Право України*. 2010. № 12. С. 186–192.
7. Міжнародні відносини та зовнішня політика в еру «пост-правди» : монографія / О. Брусиловська та ін. Київ, 2018. 368 с.
8. Кононенко С. Форми політологічного розуміння міжнародних відносин: монографія. К., 2012. 899 с.
9. Гелд Д. Демократія та глобальний устрій / за ред. О. Юдіна. Київ, Port-Royal. 2005. 358 с.
10. Бжезінський З. Україна у геостратегічному контексті / пер. з англ. А. Іщенко. К., 2006. 102 с.

11. Gilpin R. War and Change in World Politics. *International Relations Theory: Realism, Pluralism, Globalism, and Beyond*. Sydney. Allyn & Bacon. 1999. P. 145–153.
12. Brzezinski Zb. Out of Control: Global Turmoil on The Eve of The 21st Century. N. Y.: Robert Stewart book, 1993. 240 p.
13. Huntington S. P. The Clash of Civilizations and The Remaking of World Order. N. Y. : Simon and Shuster, 1996. 368 p.
14. Кіссінджер Г. Світовий порядок. Роздуми про характери націй в історичному контексті / пер. з англ. Н. Коваль. К. : Наш Формат, 2017. 320 с.
15. Алексєєнко І. В. Міжнародні організації в системі міжнародних відносин. *Держава і право. Юридичні і політичні науки*. К., 2005. Вип. 30. С. 577–587.
16. Постельжук О. Актуальні проблеми міжнародної політики. Навчально-методичний посібник (за вимогами кредитно-модульної системи). Рівне : РВВ РДГУ, 2019. 43 с.
17. Herbert A. S. The Architecture of Complexity. *Proceedings of the American Philosophical Society*. 1962. vol. 106, No. 6. PP. 467–482. URL: <https://www2.econ.iastate.edu/tesfatsi/ArchitectureOfComplexity.HSimon1962.pdf>